

Prima pagină>Bani/Creanțe pecuniare>Insolvență/faliment Insolvență/faliment

Malta

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Proceduri de insolvență (societăți comerciale) și proceduri de faliment (parteneriate și comercianți)

În temeiul dreptului național se pot identifica două tipuri de entități cărora li se poate aplica o procedură de insolvență, acestea fiind parteneriatele comerciale și comercianții. Acestor categorii de entități le sunt aplicabile regimuri diferite. Parteneriatele comerciale pot fi subdivizate în parteneriatele *en nom collectif* (în nume colectiv), parteneriatele *en commandite* (în comandită) și societatea cu răspundere limitată.

Se poate deschide o procedură de insolvență împotriva tuturor părților menționate mai sus (fizice și juridice), dar cu aplicarea de proceduri, norme și legislație diferite. De fapt, procedura de faliment (capitolul 13 din Legislația Maltei) se poate iniția împotriva parteneriatelor *în nume colectiv*, a parteneriatelor *în comandită* și împotriva comercianților. În scopul procedurii de faliment, parteneriatele *în nume colectiv* și parteneriatele *în comandită* sunt asociate comercianților, din toate punctele de vedere. Termenul „comerciant” este definit la capitolul 13 drept orice persoană care, prin profesia sa, exercită acte de comerț în nume propriu și include orice parteneriat comercial.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Procedura de reorganizare poate fi deschisă împotriva societăților în temeiul articolelor 327 - 329b din capitolul 386 - Legea privind societățile comerciale din 1995.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Societatea, ca urmare a unei decizii a adunării generale sau a consiliului de administrație, sau orice deținător de obligațiuni, creditor sau creditori sau orice contribuitor sau contribuitori pot introduce o acțiune în instanță pentru dizolvarea societății și lichidarea ulterioară a acesteia în cazul în care societatea nu își poate achita datoriile. Testul care trebuie aplicat în temeiul articolului 214 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din capitolul 386 este următorul:

Se consideră că societatea este incapabilă să își achite datoriile -

- (a) în cazul în care o datorie neachitată a societății nu a fost stinsă integral sau parțial după douăzeci și patru de săptămâni de la punerea în executare a unui titlu executoriu împotriva societății în temeiul oricărui act de executare prevăzut la articolul 273 din Codul de procedură civilă și organizațională; sau
- (b) în cazul în care se demonstrează cu succes în fața instanței că societatea nu își poate plăti datoriile, luându-se în considerare și datoriile contingente și viitoare ale societății.

Instanța le va acorda părților posibilitatea să își prezinte argumentele și va decide în cele din urmă dacă se îndeplinesc cerințele pentru insolvență, caz în care instanța va dispune dizolvarea, iar data insolvenței va fi considerată data de depunere a cererii în fața instanței în temeiul articolului 223 din capitolul 386. Pentru perioada cuprinsă între decizia de dizolvare în caz de insolvență și depunerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență în instanță, instanța poate, în orice moment, să numească un administrator provizoriu și îl poate însărcina cu administrarea patrimoniului succesoral al activității societății conform prevederilor din decizia de numire a acestuia. Administratorul provizoriu ocupă această funcție până în momentul în care se dispune lichidarea sau se respinge cererea de lichidare, cu excepția cazului în care acesta demisionează sau este înlăturat de către instanță înainte de acest moment, prin indicarea de motive întemeiate.

Insolvență - Lichidare voluntară de către creditori

În afară de cele de mai sus, o societate poate fi dizolvată în mod voluntar, iar dacă administratorii sunt de părere că activele societății nu sunt suficiente pentru a acoperi pasivele, se convoacă o adunare a creditorilor pentru numirea unui practician în insolvență (și/sau unei comisii de lichidare) care se bucură de încrederea creditorilor și care va fi însărcinat/ă cu lichidarea societății fără a fi nevoie de acțiuni în justiție. Normele care trebuie să fie respectate sunt stabilite la articolele 277 și următoarele din capitolul 386.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Societatea - în urma unei rezoluții extraordinare, administratorii - în urma unei decizii a consiliului de administrație sau creditorii societății care reprezintă mai mult de jumătate din valoarea creditorilor societății pot deschide procedura de reorganizare (procedurile de redresare în temeiul articolului 329b din capitolul 386) în instanță dacă societatea nu își poate achita datoriile sau este pe cale de a intra în imposibilitatea de achitare a datoriilor. Ca și în cazul precedent, se consideră că societatea este incapabilă să își achite datoriile -

- (a) în cazul în care o datorie neachitată a societății nu a fost stinsă integral sau parțial după douăzeci și patru de săptămâni de la punerea în executare a unui titlu executoriu împotriva societății în temeiul oricărui act de executare prevăzut la articolul 273 din Codul de procedură civilă și organizațională; sau
- (b) în cazul în care se demonstrează cu succes în fața instanței că societatea nu își poate plăti datoriile, luându-se în considerare și datoriile contingente și viitoare ale societății.

Instanța va decide dacă să dispună reorganizarea societății prin emiterea unui ordin de redresare a societății în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la cererea depusă în instanță privind administrarea activității societății pentru o perioadă care urmează a fi stabilită de instanță (în prezent o perioadă de un an care poate fi prelungită cu o perioadă ulterioară de 1 an, însă în temeiul unor amendamente care sunt în curs de realizare, acest termen se reduce la o perioadă de patru luni care poate fi prelungită cu câte o perioadă suplimentară de patru luni, până la o perioadă maximă de douăsprezece luni.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Procedura de faliment poate fi deschisă de către orice creditor, indiferent dacă suma datorată este o datorie comercială sau de altă natură și chiar dacă o astfel de sumă nu a devenit exigibilă, în vederea începerii acțiunii preliminare în fața instanței civile, prima cameră, împotriva debitorului sau a reprezentantului său legal, solicitând o declarație potrivit căreia un astfel de debitor este în stare de faliment.

Criteriul pentru a fi declarat în faliment este suspendarea plății datoriilor de către debitor. Instanța va pronunța hotărârea de declarare a falimentului și va desemna unul sau mai mulți curatori să exercite funcțiile care le sunt încredințate în temeiul Codului comercial, capitolul 13.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale) (inclusiv lichidare voluntară de către creditori)

Se vor lichida toate activele deținute de societate pentru a acoperi pasivele debitorului. Nu există nicio distincție între activele care făceau deja parte din patrimoniul debitorului și cele care îi revin debitorului după deschiderea procedurii de insolvență.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În cazul procedurii de faliment care vizează comercianții și parteneriatele *în nume colectiv* și *în comandită*, toate activele mobile și imobile pot fi incluse în patrimoniul succesoral ce urmează să fie lichidat. În cazul falimentului, după pronunțarea unei hotărâri de declarare a falimentului, societatea falimentară este deposedată ipso iure de administrarea întregului său patrimoniu, indiferent că vizează activitatea sa economică sau de altă natură, cu excepția dreptului său la o indemnizație zilnică de subsistență.

Activele sale sunt încredințate unui curator care, la rândul său, are dreptul să vândă și să înstrăineze bunurile cu aprobarea instanței. Bunurile perisabile ale societății falimentare sunt vândute prin intermediul unui adjudecător autorizat după obținerea acordului instanței.

Este nevoie de acordul instanței și pentru mărfuri neperisabile și alte bunuri.

În astfel de circumstanțe, judecătorul dă dispozițiile pe care le consideră a fi cele mai avantajoase în interesul societății falimentare și al creditorilor, chiar și în cazul în care apar anumite circumstanțe, pentru a-i permite curatorului să restabilească situația societății falimentare sau să îi crească activele, atât timp cât acest lucru este în beneficiul creditorilor.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

De îndată ce instanța dispune dizolvarea unei societăți pe motiv că aceasta este în stare de insolvență, va fi desemnat un practician în insolvență (practician în insolvență).

Capitolul 386 impune obligația ca acest practician în insolvență să fie o persoană fizică cu pregătire de avocat sau de expert-contabil și/sau de auditor sau să fie înregistrat la Registrul Comerțului ca îndeplinind cerințele de competență și onorabilitate de a exercita funcția de administrator de insolvență.

O restricție suplimentară constă în faptul că practicianul în insolvență nu poate să acționeze ca practician în insolvență al unei anumite societăți în cazul în care a deținut funcțiile de administrator sau secretar al societății sau a avut orice alt tip de funcție pentru sau în legătură cu respectiva societate, în orice moment pe parcursul a patru ani anteriori datei de dizolvare a societății.

Instanța dispune de o putere largă de apreciere pentru a stabili cine plătește remunerația practicianului în insolvență. În mod implicit, practicianul în insolvență este remunerat din activele societății. Totuși, în cazul în care acestea sunt insuficiente, instanța poate să dispună ca plata respectivă să fie efectuată de către alte persoane (afiliate) și în baza prevăzută de instanță.

În temeiul articolului 296 din capitolul 386, atribuțiile personalului de conducere al societății (administratori și secretar) încetează la numirea unui practician în insolvență, astfel că nici administratorii, inclusiv orice delegat, nici secretarul societății nu dețin autoritatea de a efectua tranzacții în numele și pentru respectiva societate în lichidare. Practicianul în insolvență va lua în custodie sau sub controlul său toate bunurile și toate drepturile la care acesta are motive întemeiate să creadă că societatea are dreptul.

În temeiul articolului 238 din capitolul 386, în cazul unei lichidări prin instanță, cu aprobarea instanței sau a comisiei de lichidare, practicianul în insolvență are competența:

- să introducă sau să apere orice acțiune sau alte proceduri legale în numele și pentru societate;
 - să continue desfășurarea activității societății atât cât este necesar pentru lichidarea benefică a acesteia;
 - să plătească creditorii în funcție de rangul lor în fața legii;
 - să ajungă la un compromis sau o înțelegere cu creditorii sau persoanele care pretind a fi creditori sau care au sau pretind că au o pretenție, prezentă sau viitoare, certă sau contingentă, stabilă sau care poate fi datorată în despăgubire împotriva societății sau prin care societatea poate fi considerată răspunzătoare și să supună arbitrajului orice astfel de chestiune;
 - să le solicite contribuitorilor cerți sau preținși și să ajungă la un compromis sau o înțelegere cu privire la creanțele, pasivele și pretențiile prezente sau viitoare ale societății, certe sau contingente, stabilite sau care pot fi datorate în despăgubire, care subzistă sau sunt presupuse între societate și un contribuitor cert sau pretins sau orice alt debitor cert sau pretins, precum și pentru toate chestiunile cu privire la sau care afectează activele sau lichidarea societății, în condițiile convenite, și să ia orice garanție pentru stingerea oricărui astfel de cereri, creanțe, pasive sau pretenții și să le stingă integral;
 - să reprezinte societatea în toate aspectele și să întreprindă toate măsurile necesare pentru lichidarea activității societății și distribuirea activelor acesteia.
- În plus, instanța poate prevedea că practicianul în insolvență, în cazul în care nu există o comisie de lichidare, să exercite oricare dintre competențele menționate la literale (a) sau (b) de mai sus, fără aprobarea instanței.

În general, în cazul unei lichidări realizate prin instanță, practicianul în insolvență are următoarele competențe -

- să vândă bunurile mobile și imobile ale societății, inclusiv orice drept, prin licitație publică sau acord privat, având competența de a le transfera integral sau parțial;
- să redacteze și să execute, în numele și pentru societate, toate actele, chitanțele și alte documente;
- să strângă orice sume de bani necesare pentru garantarea activelor societății;
- să numească un mandatar care să acționeze în numele său în calitate de practician în insolvență pentru anumite scopuri.

Exercitarea de către practicianul în insolvență în cazul unei lichidări prin instanță a competențelor conferite de prezentul articol este supusă controlului instanței, iar orice creditor sau contribuitor poate să se adreseze instanței cu privire la exercitarea efectivă sau propusă a oricăreia dintre aceste competențe. În perioada intermediară cuprinsă între decizia de dizolvare în caz de insolvență și depunerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență în instanță, în cazul în care instanța desemnează un administrator provizoriu, atribuțiile reprezentanților societății încetează, iar instanța însărcinează administratorul cu administrarea patrimoniului succesoral sau cu activitatea societății, conform deciziei de numire a acestuia.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

În temeiul articolului 329b alineatul (6) litera (a) din capitolul 386, în perioada în care este în vigoare un ordin de redresare (reorganizare), societatea continuă să își desfășoare activitățile obișnuite gestionate de administratorul special.

Conform celor stabilite de instanță într-o manieră satisfăcătoare, administratorul special trebuie să fie o persoană care deține competențe și experiență dovedite în gestionarea societăților comerciale, este calificată și dispusă să accepte numirea și nu are niciun conflict de interese în ceea ce privește numirea sa.

Remunerarea administratorului special este suportată de societate. De fapt, la numirea acestuia, instanța stabilește un termen, care nu depășește zece zile lucrătoare de la data prezentării ordinului de redresare, în care societatea trebuie să depună o sumă de bani în instanță sau să ofere alte garanții corespunzătoare sau alte măsuri adecvate, considerate suficiente de instanță pentru a acoperi remunerația precum și cheltuielile administratorului special cu privire la numirea sa.

La numirea unui administrator special, se suspendă orice atribuții conferite societății în temeiul legii sau prin actul constitutiv și statut, cu excepția cazului în care s-a obținut acordul administratorului special pentru exercitarea acestora, acord care poate fi exprimat fie la modul general, fie în legătură cu un anumit caz sau anumite cazuri. În absența acestora, orice astfel de atribuții sunt exercitate de administratorului special.

În general, administratorul special va avea autoritatea:

- (a) de a lua în custodie sau sub controlul său toate bunurile societății, fiind astfel responsabil pe mai departe de gestionarea și de supravegherea activităților, a afacerii și a bunurilor acesteia.
- (b) după ce a informat instanța, de a înlătura orice administrator al societății și de a numi o persoană care să exercite funcția de director;
- (c) de a angaja persoane pentru furnizarea de servicii administrative sau profesionale și de a angaja societatea la plata onorariilor sau a cheltuielilor atrase de acestea; și
- (d) de a convoca o reuniune a membrilor sau a creditorilor societății.

În plus, cu autorizarea expresă prealabilă a instanței, administratorul special are competența:

- (i) să angajeze societatea în orice obligație cu o durată de peste șase luni;
- (ii) să rezilieze contractele de muncă ale salariaților societății, după cum consideră necesar pentru a asigura continuitatea activității societății ca entitate viabilă în totalitate sau în parte;

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Conform celor explicate mai sus, legislația aplicabilă cu privire la comercianții care își desfășoară activitatea în nume personal și la parteneriate, este Codul comercial, titlul Faliment.

În ceea ce privește competențele practicianului în insolvență în cadrul procedurii de faliment, acesta este denumit „curator”, iar „curatorul” este o persoană sau sunt persoanele pe care instanța le consideră adecvate să își îndeplinească cu fidelitate atribuțiile acestei funcții, chiar dacă acest „curator” este un afiliat al societății falimentare sau un creditor al acesteia.

La preluarea îndatoririlor sale aferente acestei funcții, curatorul intră în posesia tuturor bunurilor societății falimentare și a drepturilor de orice natură care aparțin acesteia. În plus, societatea falimentară trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile societății falimentare împotriva debitorilor acesteia și pentru a înregistra în registrul public orice ipotecă ce grevează proprietatea debitorilor societății falimentare. Curatorul este responsabil de acțiunile sale față de societatea falimentară.

Curatorul are și obligația de a acționa în instanță pentru plata creanțelor datorate societății falimentare, dar legea nu le permite curatorilor să ajungă la un compromis sau să supună orice litigiu arbitrajului fără acordul în scris al majorității valorice a creditorilor societății falimentare și fără acordul judecătorului. În termen de o lună de la pronunțarea hotărârii de faliment, curatorul inventariază bunurile societății falimentare.

Fiecare creditor are dreptul de a vedea o astfel de listă, creditorul și societatea falimentară fiind obligați să contribuie la inventariere.

Acest inventar conține o listă reală, împreună cu o descriere și o evaluare a bunurilor societății falimentare.

Curatorul nu poate dispune de bunuri fără acordul instanței, întreaga procedură fiind deschisă controlului public. Se redactează o listă cu veniturile obținute din vânzarea realizată de către curator în numele societății falimentare sau al parteneriatului și trebuie să se țină evidența corespunzătoare cu toate chitanțele și facturile.

Ține de competența instanței să le solicite curatorilor, societății falimentare și creditorilor să acorde sub jurământ toate informațiile pe care le consideră necesare.

În ceea ce privește atribuțiile debitorului (în acest caz, persoana falimentară sau parteneriatul falimentar), acesta are dreptul să supravegheze dacă respectivul curator desfășoară procedura de faliment în conformitate cu legislația și în mod corect.

Debitorul are dreptul să sesizeze instanța în cazul în care astfel de acțiuni întreprinse de curator nu respectă condițiile hotărârii instanței sau în cazul în care acesta nu îi gestionează activitatea în mod corespunzător.

Registrele și documentele debitorului falit pot fi inspectate în orice moment, ceea ce înseamnă și că debitorul are dreptul să știe și să verifice acțiunile curatorului numit de instanță.

De asemenea, debitorul are dreptul legal la o indemnizație periodică pentru subzistență, ceea ce înseamnă că instanța îi va acorda debitorului un fond constituit din bunurile sale, transferat de către curator, reprezentând o indemnizație de subzistență pentru traiul acestuia și al familiei sale, atâta timp cât nu există nicio prezumție că debitorul falit a acționat în mod fraudulos.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Procedura de insolvență și reorganizare (societăți comerciale)/ Proceduri de faliment (parteneriate și comercianți)

În temeiul capitolului 459, orice dispoziție de compensare cu exigibilitate imediată sau orice altă dispoziție din orice contract care prevede sau care se referă la compensare sau la compensarea bilaterală a sumelor datorate de fiecare parte celeilalte părți în ceea ce privește creditele reciproce, datoriile reciproce sau alte operațiuni reciproce este executorie în conformitate cu condițiile acesteia, fie înainte, fie după procedurile de faliment sau de insolvență, în ceea ce privește datoriile reciproce, creditele reciproce sau operațiuni reciproce care au apărut înainte de falimentul sau insolvența uneia dintre părți, împotriva:

- (a) părților contractante,
- (b) oricărui garant sau oricărei persoane care garantează pentru oricare dintre părțile contractante,
- (c) practicianului în insolvență, lichidatorului, curatorului, administratorului, administratorului special sau oricărui alt reprezentant similar al oricăreia dintre părțile contractante, și
- (d) creditorilor părților contractante.

Dispozițiile de mai sus nu se aplică în ceea ce privește orice acord de compensare cu exigibilitate imediată încheiat la o dată la care cealaltă parte știa sau ar fi trebuit să știe că o cerere de dizolvare și de lichidare a societății pe motive de insolvență era pendinte sau că societatea a luat măsurile oficiale în temeiul oricărei legi aplicabile în scopul de a obține dizolvarea și lichidarea sa pe motive de insolvență.

De asemenea, aceasta nu se aplică nici în cazul în care debitorul insolvent este o persoană (nu un comerciant) sau un parteneriat comercial, altul decât o societate (parteneriat *în nume colectiv* sau parteneriat *în comandită*), iar cealaltă parte cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască evenimente de aceeași natură ca cele prevăzute la alineatul precedent cu privire la debitorul insolvent.

Autoritatea sau mandatul într-un contract pentru punerea în aplicare a oricărei dispoziții de compensare cu exigibilitate imediată nu pot fi revocate de declararea falimentului sau de insolvența oricărei alte părți contractante.

De asemenea, se precizează că, fără a aduce atingere dispozițiilor oricărei alte legislații naționale, nicio dispoziție nu limitează sau întârzie aplicarea vreunei dispoziții din orice contract care prevede sau se referă la compensare ori compensarea bilaterală, contract care, în caz contrar, ar fi executoriu și că niciun ordin al vreunei instanțe, niciun mandat, ordin judecătoresc sau un ordin similar emis de o instanță sau altfel și nicio procedură de orice natură nu are efecte în legătură cu acesta. Cu toate acestea, fără a aduce atingere prevederilor din prezentul alineat, nimic nu împiedică aplicarea oricărei legi care ar face inopozabile compensarea bilaterală sau compensarea în orice caz particular pe motiv de fraudă sau pentru orice alt motiv similar, sau permite caracterul executoriu de compensare bilaterală sau de compensare dacă o dispoziție a unui contract dintre părțile în cauză ar invalida dreptul de compensare bilaterală sau de compensare pe motiv de fraudă sau din alt motiv similar.

Legea prevede că este legitim ca părțile contractante:

să accepte orice sistem sau mecanism care le-ar permite părților să transforme o obligație nefinanciară într-o obligație monetară cu valoare echivalentă și să pună în valoare această obligație pentru orice compensare sau compensare bilaterală;

să convină asupra cursului de schimb sau a metodei care trebuie utilizată pentru a stabili cursul de schimb care trebuie aplicat la efectuarea operațiunilor de compensare sau de compensare bilaterală atunci când sumele care urmează a fi compensate sau compensate bilateral sunt în monede diferite și să se stabilească moneda în care se va efectua plata sumei nete;

să convină asupra faptului că orice tranzacții sau alte operațiuni efectuate în temeiul oricărui contract, indiferent dacă sunt identificate în mod specific sau prin trimitere la un tip sau clasă de tranzacții sau operațiuni, sunt tratate ca o singură tranzacție sau operațiune în sensul dispozițiilor de compensare sau de compensare bilaterală din contract și că toate aceste tranzacții sau operațiuni sunt tratate ca o singură tranzacție sau operațiune de către părți sau de către orice practician în insolvență, lichidator, curator, administrator sau administrator special sau orice alt reprezentant care acționează în numele părților și orice instanță.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Articolul 303 din capitolul 386 prevede că privilegiile, ipotecile sau alte impuneri, transferul sau alt tip de înstrăinare de bunuri sau de drepturi, precum și orice plată, executare sau altă acțiune referitoare la bunuri sau drepturi efectuate de către sau împotriva unei societăți, precum și orice obligație generată de societate **în termen de șase luni înainte de dizolvarea societății** sunt considerate ca fiind de natură frauduloasă față de creditorii săi dacă o astfel de tranzacție este cu titlu gratuit sau oneros, dacă aceasta constituie o tranzacție **subevaluată** sau în cazul în care **se acordă un tratament preferențial**. În astfel de cazuri, tranzacția (mai ales frauduloasă) este nulă.

Subevaluarea este definită după cum urmează:

(a) o societate încheie o tranzacție subevaluată în cazul în care:

(i) societatea acordă o donație sau intră altfel într-o tranzacție în condiții care prevăd ca societatea să nu primească nicio contravaloare, sau

(ii) societatea încheie o tranzacție în schimbul unei contraprestații a cărei valoare, în bani sau în echivalent, este semnificativ mai redusă decât valoarea în bani sau în echivalent a contraprestației furnizate de societate;

Preferențial este definit după cum urmează:

(b) o societate acordă un tratament preferențial unei persoane în cazul în care:

(i) persoana respectivă este unul dintre creditorii societății sau un garant pentru oricare din datoriile societății sau orice alte pasive; și

(ii) societatea întreprinde sau permite întreprinderea unei acțiuni care, în ambele cazuri, are efectul de a pune persoana în cauză într-o poziție care, în cazul în care societatea intră în lichidare pe motive de insolvență, va fi mai bună decât poziția pe care ar fi avut-o dacă această acțiune sau omisiune nu ar fi avut loc.

O excepție de la cele menționate anterior o reprezintă cazul în care persoana respectivă, în favoarea căreia este realizată, întreprinsă sau permisă tranzacția, dovedește că nu avea cunoștință și nu avea motive să creadă că societatea era susceptibilă de a fi dizolvată pe motiv de insolvență.

Pe lângă cele de mai sus, nu există nicio altă dispoziție care are un efect direct asupra contractelor.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Legiferările ad-hoc nu tratează efectele procedurii de reorganizare în materie de contracte.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În temeiul Codului comercial, și mai precis în temeiul articolului 485, orice act translativ de proprietate sau orice obligație asumată sau orice renunțare la o succesiune efectuată de debitorul falit în temeiul unui titlu gratuit sau oneros, care are scopul de a înșela creditorii săi, poate fi anulat.

Spre deosebire de Legea privind societățile comerciale, Codul comercial nu prevede un termen limită ca și în articolul 303 din capitolul 386 din legislația Maltei.

În astfel de cazuri de mai sus, dacă se dovedește că debitorul falit cunoștea existența împrejurărilor care conduc la declararea falimentului, asemenea acțiuni pot fi anulate.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

De îndată ce o procedură de insolvență este deschisă (societatea este dizolvată prin hotărâre judecătorească pe motiv de insolvență), nu se poate **intenta (interdicția de a intenta acțiuni)** nicio acțiune sau procedură împotriva societății sau bunurilor acesteia decât cu aprobarea instanței și sub rezerva condițiilor impuse de instanță. Legea nu precizează cazurile în care instanța ar permite începerea sau continuarea unei proceduri de către un creditor, dar principiul general este că în timpul unei proceduri de insolvență activele societății sunt administrate în mod adecvat în beneficiul tuturor creditorilor și anumiți creditori nu ar trebui să poată obține un avantaj prin deschiderea unei proceduri împotriva societății.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Legislația națională prevede o suspendare a procedurii în timpul procedurii de reorganizare (redresarea societății). De fapt, articolul 329b alineatul (4) din capitolul 386 prevede că la momentul depunerii unei cereri de reorganizare (redresarea societății), cu excepția cazului în care este respinsă sau în perioada în care este în vigoare procedura de redresare a societății:

(a) se suspendă orice cerere de lichidare pendinte sau nouă;

(b) nu se poate lua și nu poate intra în vigoare nicio rezoluție pentru dizolvarea și lichidarea ulterioară a societății;

(c) se suspendă executarea creanțelor bănești împotriva societății și a oricăror dobânzi aferente care s-ar putea acumula;

(d) pe durata contractului de închiriere, proprietarul sau alte persoane cărora li se plătește chiria nu pot exercita vreun drept de încetare a contractului de închiriere în ceea ce privește spațiile închiriate societății din cauza nerespectării de către societate a oricăror termene sau condiții de închiriere a acestor spații decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta;

(e) nu se pot lua alte măsuri pentru a executa vreo garanție asupra patrimoniului societății și nu se poate relua posesia bunurilor societății în temeiul niciunui contract de cumpărare cu plata în rate decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta;

(f) nu se va iniția niciun act preventiv, act de executare sau mandat menționat în Codul de procedură civilă și organizațională, capitolul 16, împotriva societății sau a bunurilor societății decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta; și

(g) nu se inițiază și nu se continuă proceduri judiciare împotriva societății sau a bunurilor acesteia decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În procedura de faliment împotriva unui comerciant sau a unui parteneriat, odată ce instanța a numit un curator, toate acțiunile împotriva persoanei și a bunurilor debitorului falit pot fi formulate doar împotriva curatorului/curatorilor și nu împotriva debitorului falit sau a parteneriatului falit, în conformitate cu articolul 500 din capitolul 13.

Creditorul are dreptul să fie informat, să controleze și să verifice modul în care curatorul gestionează activitatea debitorului falit și să apeleze la instanță în cazul în care îi sunt încălcate drepturile de către curator/curatori.

În procedura de redresare, instanța are libertatea de a emite un ordin temporar în scopul de a oferi un răgaz pentru redresarea activității debitorului falit /parteneriatului.

Cu toate acestea, spre deosebire de redresarea societății, creditorii pot iniția acțiuni împotriva curatorului ce reprezintă comerciantul falit sau parteneriatul falit.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

De îndată ce se deschide o procedură de insolvență (dizolvarea societății prin hotărâre judecătorească pe motiv de insolvență), nu se va **continua (se va suspenda)** nicio acțiune sau procedură împotriva societății sau bunurilor acesteia decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor impuse de aceasta. Legea nu precizează cazurile în care instanța ar permite începerea sau continuarea unei proceduri de către un creditor, dar principiul general este că în timpul unei proceduri de insolvență activele societății sunt administrate în mod adecvat în beneficiul tuturor creditorilor și anumiți creditori nu ar trebui să poată obține un avantaj prin deschiderea unei proceduri împotriva societății.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Legislația națională prevede o suspendare a procedurii în timpul procedurii de reorganizare (redresarea societății). De fapt, articolul 329b alineatul (4) din capitolul 386 prevede că la momentul depunerii unei cereri de reorganizare (redresarea societății), cu excepția cazului în care este respinsă sau în perioada în care este în vigoare procedura de redresare a societății:

(a) se suspendă orice cerere de lichidare pendinte sau nouă;

(b) nu se poate lua și nu poate intra în vigoare nicio rezoluție pentru dizolvarea și lichidarea ulterioară a societății;

(c) se suspendă executarea creanțelor bănești împotriva societății și a oricăror dobânzi aferente care s-ar putea acumula;

(d) pe durata contractului de închiriere, proprietarul sau alte persoane cărora li se plătește chiria nu pot exercita vreun drept de încetare a contractului de închiriere în ceea ce privește spațiile închiriate societății din cauza nerespectării de către societate a oricăror termene sau condiții de închiriere a acestor spații decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta;

(e) nu se pot lua alte măsuri pentru a executa vreo garanție asupra patrimoniului societății și nu se poate relua posesia bunurilor societății în temeiul niciunui contract de cumpărare cu plata în rate decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta;

(f) nu se va iniția niciun act preventiv, act de executare sau mandat menționat în Codul de procedură civilă și organizațională, capitolul 16, împotriva societății sau a bunurilor societății decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta; și

(g) nu se inițiază și nu se continuă proceduri judiciare împotriva societății sau a bunurilor acesteia decât cu aprobarea instanței și conform condițiilor dispuse de aceasta.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Legislația națională în conformitate cu Codul comercial nu prevede nicio suspendare a procedurii. Totuși, la cererea curatorului, s-ar putea solicita ca astfel de cereri formulate în fața instanțelor să fie tratate de către același judecător care decide cu privire la faliment, astfel încât judecătorul să poată reglementa și gestiona activitățile cu privire la faliment prin protejarea drepturilor și a obligațiilor debitorului falit, asigurându-se că drepturile sunt auzite și că se decide cu privire la acestea în conformitate cu cererea depusă de către creditor.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Creditorii pot interveni în procedura de insolvență în cazul în care dovedesc că au un interes judiciar și, ca atare, ar fi în măsură să intervină în cursul procedurii în fața instanței.

Creditorii sunt informați cu privire la procesul în curs de desfășurare de către practicianul în insolvență care organizează și reuniunile, iar creditorii au posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Articolul 329b din capitolul 329b prevede în mod expres că atât instanța, cât și administratorul special acționează *inter alia* în interesul creditorilor.

Administratorul special este obligat să convoace, de asemenea, reuniunile creditorilor, prima având loc în decurs de maximum o lună de la numirea sa.

În timpul acestor reuniuni, administratorul special are obligația de a numi un comitet comun al creditorilor și al membrilor pentru a acorda îndrumarea și asistența considerate oportune de către administratorul special pentru gestionarea afacerilor, a activității și a bunurilor societății, precum și pentru redresarea acesteia ca entitate viabilă conform principiului de continuare a activității.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Creditorii pot interveni în procedura de faliment și pot participa dacă dovedesc că au un interes judiciar și, ca atare, ar fi în măsură să intervină în cursul procedurii în fața instanței.

Creditorii sunt informați cu privire la procesul în curs de desfășurare de către curator care organizează și reuniunile, iar creditorii au posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

De asemenea, creditorii au dreptul de a-și exprima votul, iar un acord final cu privire la un mecanism propus necesită aprobarea a trei părți din valoarea creditorilor care și-au dovedit pretențiile.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Practicianul în insolvență va fi în măsură să vândă bunurile prin obținerea celei mai avantajoase oferte pentru activele societății.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Administratorul special nu va putea să execute bunurile societății fără o autorizație expresă din partea instanței sau, conform celor indicate în planul de redresare aprobat ulterior, cu sau fără modificările aduse de instanță. În orice caz, instanța va îndruma sau va aproba metoda de executare a activelor societății

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În cadrul unei proceduri de faliment, curatorul execută bunuri prin obținerea celei mai avantajoase oferte pentru activele societății, pe baza autorizării primite de la instanță în acest sens.

Pentru redresarea unui parteneriat sau a unei părți falite, conform articolului 498 din capitolul 13, curatorul trebuie să respecte planul de redresare, însă judecătorul dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește oferirea indicațiilor pe care le consideră cele mai oportune în interesul debitorului falit și al creditorilor.

Totuși, este posibil ca un creditor să se opună acestei autorități a judecătorului în cazul în care creditorul, cu motive întemeiate, demonstrează că aceasta nu este în interesul creditorilor.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Nu se face nicio distincție între creanțele născute după deschiderea procedurii de insolvență și cele care existau anterior. Totuși, în procedura falimentului instanța poate să emită, în cazul în care activele sunt insuficiente pentru a acoperi pasivele, un ordin de plată din active aferent costurilor, taxelor și cheltuielilor atrase pentru dizolvare și lichidare, în ordinea de prioritate pe care instanța o consideră adecvată, aceasta luând în considerare următoarea ordine generală de prioritate:

- cheltuielile corespunzătoare sau atrase de către lichidatorul oficial sau de practicianul în insolvență pentru conservarea, exploatarea sau încasarea activelor societății;
- orice alte cheltuieli atrase sau plăți efectuate de lichidatorul oficial sau conform autorității acestuia, inclusiv cele atrase sau efectuate pentru desfășurarea activității societății;
- remunerația administratorului provizoriu, dacă este cazul;
- costurile solicitantului și ale oricărei persoane care figurează pe cerere ale cărei costuri sunt aprobate de către instanță;
- remunerația administratorului special, dacă este cazul;
- orice sumă care trebuie plătită unei persoane angajate sau autorizate să ajute la întocmirea bilanțului de lichidare sau a situației contabile;
- orice indemnizație stabilită prin ordinul instanței pentru acoperirea costurilor cu privire la o cerere de scutire de la obligația de a depune bilanțul de lichidare sau de prorogare a termenului prevăzut pentru a depune acest bilanț;
- orice plăți necesare efectuate de către practicianul în insolvență în timpul gestionării sale, inclusiv orice cheltuieli atrase de către membrii comisiei de lichidare sau de reprezentanții acestora și aprobate de practicianul în insolvență;
- remunerația oricărei persoane angajate de către practicianul în insolvență să îndeplinească orice servicii pentru societatea comercială, conform cerințelor și autorizării conferite de dispozițiile capitolului 386
- remunerația lichidatorului oficial și a practicianului în insolvență.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

N/A

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Nu se face nicio distincție între creanțele născute după deschiderea procedurii de faliment și cele care existau anterior. În procedura falimentului, instanța poate să emită, în cazul în care activele sunt insuficiente pentru a acoperi pasivele, un ordin de plată din active aferent costurilor, taxelor și cheltuielilor atrase pentru dizolvare și lichidare, în ordinea de prioritate pe care instanța o consideră adecvată, aceasta luând în considerare următoarea ordine generală de prioritate:

- cheltuielile corespunzătoare sau atrase de către curator pentru conservarea, exploatarea sau încasarea activelor societății;
- orice alte cheltuieli atrase sau plăți efectuate de curator sau conform autorității acestuia, inclusiv cele atrase sau efectuate pentru desfășurarea activității societății;
- remunerația curatorului, dacă este cazul;
- costurile solicitantului și ale oricărei persoane care figurează pe cerere ale cărei costuri sunt aprobate de către instanță;
- remunerația administratorului special și a operatorului de registru, dacă este cazul;
- orice sumă care trebuie plătită unei persoane angajate sau autorizate să ajute la întocmirea bilanțului de lichidare sau a situației contabile;
- orice indemnizație stabilită prin ordinul instanței pentru acoperirea costurilor cu privire la o cerere de scutire de la obligația de a depune bilanțul de lichidare sau de prorogare a termenului prevăzut pentru a depune acest bilanț;
- orice plăți necesare efectuate de către curator în timpul gestionării sale, inclusiv orice cheltuieli atrase de către membrii comisiei, dacă este cazul, sau de reprezentanții acestora și aprobate de curator;

Odată ce acestea sunt plătite, creditorii garantați sunt plătiți în conformitate cu data înregistrării creanței acestora, iar după acești creditorii garantați se plătesc toți ceilalți creditori în funcție de momentul înscrierii acestora. Dacă nu există fonduri suficiente pentru creanțele acestora din urmă (creditorii chirografari), aceștia au rang *pari passu*.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Creanțele sunt acceptate la discreția practicianului în insolvență. Nu există norme specifice care să reglementeze modul în care se întocmesc cererile de înregistrare a creanței. Este important să subliniem că ori de câte ori lichidatorul oficial este numit practician în insolvență, se utilizează următorul formular pentru înregistrarea creanțelor:

LICHIDATOR JUDICIAR

destinatar intermediar (c/o) MFSA (Autoritatea pentru servicii financiare din Malta)

Notabile Road

Attard, BKR3000

Date despre societatea dizolvată	
1	Denumire și număr de înregistrare
2	Data intrării în vigoare a dizolvării
Date despre creditor	
3	Nume și prenume/număr de înregistrare
4	Adresă
5	Adresa de e-mail
6	Telefon/mobil
Date despre datorie	
7	Valoarea totală a creanței, inclusiv orice dobândă necapitalizată exigibilă la data dizolvării
8	Valoarea totală a dobânzii necapitalizate la data dizolvării
9	Descrieți originea datoriei, inclusiv orice date relevante

		(Anexați pagini suplimentare dacă este cazul)
10	Detalii despre documentele și/sau alte dovezi în susținerea creanței (se anexează copie legalizată și se numerotează fiecare document succesiv)	
		(Anexați pagini suplimentare dacă este cazul)
Detalii despre garanție (dacă este cazul)		
11	Se descrie tipul de garanție acordată/obținută	
		(Anexați pagini suplimentare dacă este cazul)
12	Data/datele la care s-a acordat/obținut garanția	
13	Valoarea datoriei garantate	
Declarația creditorului		
14	Subsemnatul declar prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt, din cunoștințele mele, adevărate, corecte și complete:	
	Semnătura creditorului	Numele și prenumele cu majuscule
		Carte de identitate numărul
15	În cazul în care se semnează de către reprezentantul unei persoane juridice, vă rugăm să completați mai jos: În numele și pentru _____ Nr. de înregistrare _____ în calitate mea de _____.	

În ceea ce privește termenul în care pot fi înscrise aceste creanțe, articolul 255 din capitolul 386 îi conferă instanței autoritatea de a stabili data sau datele până la care creditorii trebuie să își dovedească datoriile sau creanțele, în caz contrar urmând a fi excluși de la orice distribuție înainte de dovedirea acestor creanțe.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Actele normative ad-hoc nu tratează efectele procedurii de reorganizare în materie de înscriere, verificare și admitere a creanțelor.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Este de reținut că, în ceea ce privește procedura de insolvență în temeiul legislației malteze, nu există nicio listă finală privind rangul creditorilor, deoarece clasificarea nu se regăsește în cadrul unei legislații specifice, ci este prezentă în diverse acte legislative. Legislația care tratează rangul creanțelor se regăsește mai jos:

Articolul 302 din capitolul 386 prevede că în cadrul procedurii de lichidare a unei societăți ale cărei active sunt insuficiente pentru a acoperi pasivele, drepturile creditorilor garanți și ale creditorilor chirografari și prioritatea și clasificarea datoriilor lor sunt reglementate de legislația în vigoare la momentul respectiv.

Articolul 535 din capitolul 13 prevede de asemenea că acei creditori care au gajuri, privilegiu sau ipotecă se clasifică în funcție de legislația în vigoare la momentul respectiv.

Atât în temeiul articolului 535 din capitolul 13, cât și al articolului 302 din capitolul 386, se specifică faptul că rangul datoriilor este reglementat de legislația în vigoare la momentul respectiv.

În temeiul legislației malteze, principiul *pari passu* se regăsește indirect la articolul 1996 din Codul civil, capitolul 16, care prevede drept cauze legale de preferință ca fiind privilegiile, ipotecile și beneficiul acțiunii de separare a patrimoniului succesoral. În plus, acesta prevede că este legal ca un creditor să subordoneze, să amâne, să renunțe sau să modifice în alt mod drepturile sale existente sau viitoare de plată, de executare, de clasificare și alte drepturi similare existente sau viitoare în favoarea unei alte persoane. O astfel de subordonare, amânare, renunțare, modificare sau altă acțiune similară se poate face prin acord cu orice persoană sau prin declarație unilaterală față de orice persoană, inclusiv un alt creditor, indiferent dacă s-a stabilit sau urmează să se stabilească la momentul încheierii unui astfel de acord sau al unei astfel de declarații.

Prin urmare, diferențele de rang se creează prin acord. În consecință, în cazul în care nu există privilegiu, ipotecă sau beneficiul acțiunii de separare a patrimoniului, debitorii vor fi de același rang.

În temeiul celor de mai sus, ar trebui să se analizeze diferențele legi specifice care acordă priorități anumitor creanțe, precum Legea privind taxa pe valoarea adăugată, capitolul 406, Legea privind ocuparea forței de muncă și relațiile industriale, capitolul 452 și Legea privind contribuțiile sociale, capitolul 318.

Articolul 62 din Legea privind taxa pe valoarea adăugată prevede că:

„Comisarul are un privilegiu special asupra activelor care fac parte din activitatea economică a unei persoane cu privire la orice impozit datorat de persoana respectivă în temeiul acestei legi, iar impozitul respectiv, fără a aduce atingere dispozițiilor cuprinse în orice altă lege, trebuie plătit înaintea unei datorii ce se bucură de orice alt privilegiu, cu excepția unei datorii ce se bucură de un privilegiu general și a unei datorii menționate la articolul 2009 litera (a) sau (b) din Codul civil.”

Articolul 20 din Legea privind ocuparea forței de muncă și relațiile industriale prevede că:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor oricărei alte legi, orice pretenție a unui angajat cu privire la suma maximă echivalentă cu salariul actual pe trei luni plătit de către angajator angajatului, precum și indemnizația pentru concediul la care are dreptul angajatul, la care se adaugă orice indemnizație datorată angajatului în temeiul încetării contractului de muncă sau al oricărui preaviz în acest sens, constituie o creanță privilegiată asupra patrimoniului angajatorului și se plătește preferențial față de celelalte creanțe privilegiate sau ipotecare:

cu condiția că, în orice caz, valoarea maximă a creanței privilegiate nu poate să depășească echivalentul salariului minim prevăzut de lege plătit la momentul ridicării pretenției pe o perioadă de șase luni.”

Articolul 116 alineatul (3) din Legea privind contribuțiile sociale prevede că:

„Fără a aduce atingere prevederilor oricărei alte legi, pretenția administratorului cu privire la orice sumă datorată în temeiul unei contribuții de primă categorie sau de categoria a doua conform prezentului articol constituie o creanță privilegiată în cazul unei contribuții de primă categorie, având același rang ca salariile angajaților față de activele angajatorului și, în cazul unei contribuții de categoria a doua, asupra activelor persoanei liber-profesioniste sau cu activitate independentă în cauză și se plătește preferențial față de orice alte creanțe (exclusiv salarii), fie acestea privilegiate sau ipotecare.”

În plus, articolele 2088-2095 din Codul civil tratează în mod specific ordinea de prioritate a privilegiilor. Se afirmă, printre altele, că datoriile trebuie plătite în funcție de ordinea de înscriere. Astfel, ipotecile înscrise în aceeași zi sunt de rang egal.

Cu toate acestea, în cadrul unei proceduri de insolvență și în cazul în care activele sunt insuficiente pentru a acoperi pasivele, instanța poate (ceea ce se și întâmplă în majoritatea cazurilor) să emită un ordin privind plata din active pentru costurile, taxele și cheltuielile atrase pentru dizolvare și lichidare în ordinea de prioritate stabilită de instanță, iar instanța va avea în vedere următoarea ordine generală de prioritate:

- (a) cheltuielile corespunzătoare sau atrase de către lichidatorul oficial sau de practicianul în insolvență pentru conservarea, exploatarea sau încasarea activelor societății;
- (b) orice alte cheltuieli atrase sau plăți efectuate de lichidatorul oficial sau conform autorității acestuia, inclusiv cele atrase sau efectuate pentru desfășurarea activității societății;
- (c) remunerația administratorului provizoriu, dacă este cazul;
- (d) costurile solicitantului și ale oricărei persoane care figurează pe cerere ale cărei costuri sunt aprobate de către instanță;
- (e) remunerația administratorului special, dacă este cazul;
- (f) orice sumă care trebuie plătită unei persoane angajate sau autorizate să ajute la întocmirea bilanțului de lichidare sau a situației contabile;
- (g) orice indemnizație stabilită prin ordinul instanței pentru acoperirea costurilor cu privire la o cerere de scutire de la obligația de a depune bilanțul de lichidare sau de prorogare a termenului prevăzut pentru a depune acest bilanț;
- (h) orice plăți necesare efectuate de către practicianul în insolvență în timpul gestionării sale, inclusiv orice cheltuieli atrase de către membrii comisiei de lichidare sau de reprezentanții acestora și aprobate de practicianul în insolvență;
- (i) remunerația oricărei persoane angajate de către practicianul în insolvență să îndeplinească orice servicii pentru societatea comercială, conform cerințelor și autorizării conferite de dispozițiile capitolului 386
- (j) remunerația lichidatorului oficial și a practicianului în insolvență.

În cadrul procedurii de insolvență, practicianul în insolvență pregătește un raport care conține o clasificare a creditorilor și o schemă de distribuire care vor fi prezentate în instanță. Creditorii au dreptul de a prezenta observații în cazul în care aceștia sunt în dezacord cu privire la conținutul acestui raport, iar instanța poate dispune rectificarea acestuia. În cele din urmă, instanța aprobă clasificarea și schema menționate și dispune ca practicianul în insolvență să efectueze plățile către creditori.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

N/A

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În primul rând, tipul de distribuire care reglementează distribuirea veniturilor obținute din valorificarea activelor este guvernată în principal de articolul 531 din Codul comercial și de dispozițiile Codului civil care precizează clasificarea creditorilor între acei creditori care au un privilegiu legitim și acei creditori care au o ipotecă garantată. Aceștia sunt creditorii garanți care rezultă fie din dispozițiile legii, fie din înscrisuri publice în conformitate cu data înscrierii și care sunt reglementați și de articolul 535 din Codul comercial.

Ulterior, creditorii simpli (care nu sunt creditori înscriși) sunt clasificați *pari passu* în conformitate cu pretențiile acestora.

Din momentul în care o persoană este declarată falimentară, are loc o reuniune în termen de zece zile de la declarare în cadrul căreia sunt analizate pretențiile în fața judecătorului, grefierului, curatorului, persoanei aflate în stare de faliment și creditorilor și este întocmit inventarul.

În cadrul acestei reuniuni, este audiată persoana aflată în stare de faliment care propune condițiile concordatului. În această reuniune, se discută dacă circumstanțele respective impun un concordat, prin care creditorii care au încheiat concordatul (cei care nu sunt creditori înscriși în temeiul unui privilegiu sau al unei ipoteci sau al unui gaj) sunt desemnați să apară în locul tuturor creditorilor, iar creditorii au dreptul, chiar și individual, de a contesta aceasta în termen de 8 de zile.

Va avea loc o a doua reuniune, prezidată din nou de judecător, în care pentru a fi acceptat, concordatul trebuie să reprezinte trei sferturi din sumele admise ca fiind datorate de persoana aflată în stare de faliment;

După această procedură, și odată stabilit inventarul de către toți creditorii, are loc o altă reuniune prezidată de judecător, convocată printr-o înștiințare corespunzătoare publicată conform legii.

În cadrul acestei reuniuni, fiecare creditor trebuie să își prezinte situația, iar în cazul în care curatorul se opune unui creditor, atunci creditorul trebuie să-și susțină cauza în fața curatorului și a concordatului.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

În cursul procedurii de insolvență, imediat ce practicianul în insolvență a obținut toate bunurile societății, sau atât cât a putut din acestea, în opinia sa, fără tergiversarea inutilă a insolvenței, a efectuat o plată finală creditorilor, după caz, a modificat drepturile contribuitorilor, a restituit o sumă finală contribuitorilor, după caz, și a depus declarațiile pe cheltuiala societății conform cărora practicianul în insolvență a respectat în mod satisfăcător cerințele de la capitolul 386 și orice alte cerințe, dacă există, care ar putea fi stabilite de acesta și, după ce a luat în considerare raportul și orice obiecție care poate fi ridicată de oricare dintre creditori, contribuitori sau persoane interesate, instanța va degreva practicianul în insolvență de obligațiile acestuia.

Ulterior, instanța dispune ca denumirea societății să fie radiată din registrul începând cu data ordinului respectiv de dispunere. Acest ordin se comunică Registrului Comerțului spre radieră.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Articolul 329b alineatul (12) prevede diferite scenarii care implică încetarea procedurii de redresare după cum urmează:

(a) Dacă în orice moment din cadrul unei proceduri în vigoare de redresare a societății, după consultarea comitetului comun al creditorilor și al membrilor, administratorul special ajunge la concluzia că nu ar fi util ca societatea să continue procedura menționată, acesta depune de îndată o cerere în instanță pentru încetarea procedurii de redresare a societății, prezentând motive detaliate și cuprinzătoare în acest sens, iar instanța dispune ca societatea să fie lichidată pe baza unei decizii judecătorești.

Se aplică procedura prevăzută la capitolul 386 cu privire la deschiderea procedurii de insolvență.

(b) Dacă în orice moment din cadrul unei proceduri în vigoare de redresare a societății, după consultarea comitetului comun al creditorilor și al membrilor, administratorul special ajunge la concluzia că activitățile societății s-au îmbunătățit astfel încât își poate achita datoriile, administratorul special depune o cerere în instanță, prezentând motive detaliate și cuprinzătoare în acest sens, solicitând instanței să dispună încetarea procedurii de redresare a societății. În cazul în care instanța admite cererea, aceasta adoptă dispozițiile și condițiile pe care le consideră necesare ținând cont de împrejurările cauzei.

În acest caz, societatea continuă să funcționeze ca entitate viabilă Suspendarea procedurii încetează imediat ce instanța admite cererea sus-menționată.

(c) Dacă în orice moment din cadrul unei proceduri în vigoare de redresare a societății, administratorii societății sau membrii unei adunări generale extraordinare sunt mulțumiți de îmbunătățirea activității societății astfel încât să își poată achita datoriile, aceștia pot depune o cerere în instanță, împreună cu documentația justificativă și informațiile corespunzătoare, care să confirme concluzia acestora și pot solicita instanței să dispună încetarea procedurii de redresare a societății, iar instanța nu va admite sau respinge cererea fără audierea prealabilă a administratorului special. În cazul în care instanța admite cererea, aceasta adoptă dispozițiile și condițiile pe care le consideră necesare ținând cont de circumstanțele cauzei.

La fel ca în cazul precedent, societatea va continua să funcționeze ca entitate viabilă. Suspendarea procedurii încetează imediat ce instanța admite cererea sus-menționată.

(d) La sfârșitul mandatului său, administratorul special prezintă un raport final scris instanței conținând opinia și motivele detaliate și cuprinzătoare ale acestuia cu privire la posibilitatea ca societatea să aibă perspective rezonabile de a continua ca entitate viabilă, în totalitate sau în parte și să fie în măsură să își plătească datoriile cu regularitate pe viitor.

În cazul în care raportul final prezentat de administratorul special exprimă opinia că societatea are o perspectivă rezonabilă de a continua ca entitate viabilă, în totalitate sau în parte, acesta trebuie să fie însoțit și de un plan de redresare precis și detaliat, care să conțină toate propunerile necesare pentru a-i permite societății să își continue activitatea ca entitate viabilă, explicațiile necesare pentru intrarea în vigoare a redresării, inclusiv propuneri în ceea ce privește resursele financiare, păstrarea angajaților și gestionarea viitoare a societății. Planul de redresare menționat trebuie să explice și propunerea de plată integrală sau proporțională a creanțelor creditorilor, dacă s-a ajuns la un compromis voluntar cu toți creditorii sau dacă se propune ca instanța să aprobe un compromis care nu a fost aprobat de toți creditorii.

După primirea raportului final și a planului de redresare, instanța poate solicita orice explicații și clarificări, după cum consideră potrivit, care sunt furnizate fie oral, fie în scris, în funcție de solicitarea instanței. Ulterior, instanța poate respinge planul de redresare propus sau îl poate accepta și aproba, în totalitate sau în parte, și poate dispune modificarea acestuia. În cazul în care instanța aprobă planul de redresare prezentat de administratorul special, cu sau fără amendamentele dispuse de instanță, planul de redresare trebuie să fie eficace și obligatoriu pentru toate părțile interesate conform legii. Suspendarea procedurii încetează imediat ce instanța aprobă planul de redresare.

(e) În cazul în care instanța emite un ordin pentru încetarea procedurii de redresare a societății pe motiv că societatea nu are perspective rezonabile de a continua ca entitate viabilă și nu va fi în măsură să își plătească datoriile cu regularitate pe viitor, aceasta va dispune lichidarea societății prin instanță. Se va aplica procedura prevăzută la capitolul 386 cu privire la procedura de insolvență.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

În cursul procedurii de faliment, imediat ce curatorul a obținut toate bunurile societății, sau atât cât a putut din acestea, în opinia sa, fără amânarea inutilă a falimentului, a efectuat o plată finală creditorilor, după caz, a modificat drepturile contribuitorilor, a restituit o sumă finală contribuitorilor, după caz, și a depus declarațiile pe cheltuiala societății conform cărora curatorul a respectat în mod satisfăcător cerințele de la capitolul 13 și orice alte cerințe, dacă există, care ar putea fi stabilite de acesta și, după ce a luat în considerare raportul și orice obiecție care poate fi ridicată de oricare dintre creditorii, contribuitorii sau persoanele interesate, instanța va degreva curatorul de obligațiile sale.

Ulterior, instanța dispune ca denumirea parteneriatului să fie radiată din registru începând cu data deciziei respective de radiere. Această decizie se comunică Registrului Comerțului spre radiere.

Desigur, se aplică prevederile de mai sus pentru parteneriate.

În ceea ce privește comercianții, după ce comerciantul este declarat falimentar și se distribuie încasările obținute din valorificarea activelor, prin intermediul unei cereri adresate operatorului de registru, comerciantul falimentar poate solicita să se prezinte în fața unui judecător, zi în care instanța va convoca creditorii și curatorul implicat în falimentul acestuia pentru a stabili în ce măsură comerciantul poate fi reabilitat pentru a desfășura din nou activități comerciale.

În cazul în care comerciantul nu a acționat în mod fraudulos sau cu rea-credință, acesta poate fi reabilitat pentru a desfășura activități comerciale. Această reabilitare are efectul de a degreva comerciantul falimentar atât cu privire la persoana sa, cât și la proprietatea dobândită ulterior de toate datoriile care ar fi putut fi invocate împotriva sa în orice moment înainte de declararea falimentului.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

În temeiul articolului 315 alineatul (1) din capitolul 386, un creditor poate să solicite remedierea drepturilor sale împotriva oricărei părți care se consideră că a desfășurat activități comerciale cu intenția de a fraudă creditorii societății, creditorii oricărei alte persoane sau pentru orice scop fraudulos. În astfel de cazuri, ca urmare a unei cereri în instanță, se poate dispune ca orice persoană care era cu bună știință parte la desfășurarea activității conform celor sus-menționate să fie responsabilă personal, fără nicio limitare a răspunderii pentru toate sau o parte dintre datoriile sau alte pasive ale societății, conform celor dispuse de instanță.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Actele normative ad-hoc nu tratează drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Odată cu încetarea falimentului, indiferent dacă este vorba de un parteneriat sau comerciant, drepturile creditorilor nu există decât în cazul în care creditorul dovedește că acel comerciant sau parteneriat a acționat cu rea-credință sau în mod fraudulos față de creditorii.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Costurile sunt suportate fie de către persoana care formulează cererea de insolvență, fie de societate, conform celor dispuse de instanță

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

În procedura de reorganizare (redresarea societății), societatea va suporta cheltuielile de judecată.

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Costurile și cheltuielile sunt suportate de către persoana care depune cererea de admitere a creanțelor sau de către persoană falimentară

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

Procedura de insolvență (societăți comerciale)

Articolul 303 din capitolul 386 prevede că privilegiile, ipotecile sau alte impuneri, transferul sau alt tip de dispunere de bunuri sau de drepturi, precum și orice plată, executare sau altă acțiune referitoare la bunuri sau drepturi efectuate de către sau împotriva unei societăți, precum și orice obligație atrasă de societate **în termen de șase luni înainte de dizolvarea societății** sunt considerate ca fiind de natură frauduloasă față de creditorii săi fie că sunt cu titlu gratuit sau oneros, dacă aceasta constituie o tranzacție **subevaluată** sau în cazul în care **se acordă un tratament preferențial**. În astfel de cazuri, tranzacția (de preferință frauduloasă) este nulă.

Subevaluarea este definită după cum urmează:

(a) o societate încheie o tranzacție subevaluată în cazul în care:

(i) societatea acordă o donație sau intră altfel într-o tranzacție în condiții care prevăd ca societatea să nu primească nicio contravaloare, sau

(ii) societatea încheie o tranzacție în schimbul unei contraprestații a cărei valoare, în bani sau în echivalent, este semnificativ mai redusă decât valoarea în bani sau în echivalent a contraprestației furnizate de societate;

Preferențial este definit după cum urmează:

(b) o societate acordă un tratament preferențial unei persoane în cazul în care:

(i) persoana respectivă este unul dintre creditorii societății sau un garant pentru oricare dintre datoriile societății sau orice alte pasive; și

(ii) societatea întreprinde sau permite întreprinderea unei acțiuni care, în ambele cazuri, are efectul de a pune persoana în cauză într-o poziție care, în cazul în care societatea intră în lichidare pe motive de insolvență, va fi mai bună decât poziția pe care ar fi avut-o dacă această acțiune sau omisiune nu ar fi avut loc.

O excepție de la cele menționate anterior constă în cazul în care persoana respectivă, în favoarea căreia este realizată, întreprinsă sau permisă tranzacția, dovedește că nu avea cunoștință și nu avea motive să creadă că societatea era susceptibilă de a fi dizolvată pe motiv de insolvență.

Procedura de reorganizare (redresarea societății)

Actele normative ad-hoc nu prevăd nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale în cadrul procedurii de reorganizare (redresarea societății).

Procedura de faliment (parteneriate și comercianți)

Actele normative ad-hoc nu prevăd nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale în cadrul procedurii de faliment sau de redresare.

Ultima actualizare: 15/02/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.